

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , București,
CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 144 / 2016

privind soluționarea contestației depusă de

.X. SRL

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală sub nr. A_SLP 945/19.05.2016

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Biroul Vamal de interior de .X. prin adresa nr..X./13.05.2016, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. A_SLP 945/19.05.2016, asupra contestației formulată de .X. SRL, cu sediul în localitatea .X., județul .X., nr. de înregistrare la ORC .X. CUI .X., prin avocat .X., potrivit împuternicirii avocațiale aflată în original la dosarul cauzei.

.X. S.R.L. contestă procesul verbal de control .X. / 2007 (în fapt, procesul verbal de control nr..X./04.08.2003) pentru suma totală de .X. lei reprezentând reprezentând TVA în sumă de .X. lei, accesorii aferente TVA în sumă de .X. lei, penalități aferente TVA în sumă de .X. lei .

Totodată, .X. S.R.L. mai contestă atât Decizia nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de Biroul Vamal .X. pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere, cât și adresa nr..X./04.01.2016 privind respingerea cererii de eliberare a certificatului de amânare de la plata TVA în vamă, adresă emisă de Direcția Generală a Vămirilor.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art.269 și art.272 alin.5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data formulării

contestației, societatea regăsindu-se la poziția nr.150 din anexa 1 la Ordinul 3702/2015 pentru aprobarea listei marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să analizeze contestația formulată de **.X. S.R.L.**

1. În ceea ce privește contestația formulată împotriva procesului verbal de control .X./2007 (în fapt, procesul verbal de control nr..X./04.08.2003) pentru suma de .X. lei, reprezentând TVA în sumă de .X. lei, majorări aferente TVA în sumă de .X. lei, penalități aferente TVA în sumă de .X. lei,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care aceasta nu este depusă în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac

În fapt, .X. S.R.L. a formulat contestație la data de **08.02.2016**, potrivit ștampilei Direcției Generale a Vămirilor de pe originalul contestației, împotriva procesului verbal de control .X./2007 pentru suma totală de .X. lei reprezentând reprezentând TVA în sumă de .X. lei, accesorii aferente TVA în sumă de .X. lei, penalități aferente TVA în sumă de .X. lei .

Prin adresa nr..X./19.04.2016, aflată la dosarul cauzei, Direcția Regională Vamală .X. precizează că, de fapt, actul contestat este procesul verbal de control nr..X./08.04.2003, menționând următoarele :

„ Referința.X./2007 este incompletă și inexactă. Aceasta vine cel mai probabil din referințele de contabilitate ale fostei Direcții Regionale Vamale .X., dar este evident că actul la care se referă este Procesul verbal de control nr..X./08.04.2003 întrucât diferențele de drepturi coincid în totalitate cu acesta, iar referința contabilă nu produce în sine efecte juridice.”

Totodată DRV .X. precizează că Procesul verbal de control nr..X./08.04.2003, contestat, conține și dovada comunicării, prin semnătură de primire, ștampilare și înregistrare la societatea controlată cu nr..X./05.08.2003 și constituie titlu de creanță potrivit art.17 din Decizia nr.633/2001 pentru aprobarea Normelor tehnice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior .

În drept, sunt incidente prevederile art.4 alin.(1) din O.U.G. nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice,

în vigoare la data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv procesul verbal de control nr..X./08.04.2003, care precizează următoarele:

„(1) Contestația se depune, sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la comunicarea actului atacat, la organul emitent al acestuia “.

Astfel, incidente speței îi sunt prevederile art.101 din Codul de procedură civilă, în vigoare la acea dată, care prevede:

“Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare.

Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.”

Se reține că prin adresa nr..X./19.04.2016, aflată la dosarul cauzei, Direcția Regională Vamală .X. precizează că, de fapt, actul contestat este procesul verbal de control nr..X./08.04.2003, menționând următoarele : „ Referința.X./2007 este incompletă și inexactă. Aceasta vine cel mai probabil din referințele de contabilitate ale fostei Direcții Regionale Vamale .X., **dar este evident că actul la care se referă este Procesul verbal de control nr..X./08.04.2003 întrucât diferențele de drepturi coincid în totalitate cu acesta**, iar referința contabilă nu produce în sine efecte juridice.”

Se reține că procesul verbal de control nr..X./08.04.2003, anexat în copie, contestat, conține și dovada comunicării, prin semnătură de primire, ștampilare și înregistrare la societatea controlată cu nr..X./05.08.2003.

Se reține că termenul de depunere a contestației prevăzut de O.U.G. nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor

Publice **are caracter imperativ** și începe să curgă de la data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv de la data de **05.08.2003**.

Astfel, data de **05.08.2003** reprezintă data la care titlul de creanță contestat, respectiv procesul verbal de control nr..X./08.04.2003, a fost comunicat sub semnătură, ștampilă și număr de înregistrare reprezentantului societății, astfel cum reiese din ultima pagină a procesului verbal de control nr..X./04.08.2003 emis de Direcția Regională Vamală .X..

Din documentele existente la dosarul cauzei, reiese că .X. S.R.L. a depus contestație împotriva Procesului verbal de control .X./2007 și a Deciziei nr..X./2007, acte identificate ca fiind, în fapt, Procesul verbal de control nr..X./**04.08.2003**, la registratura Direcției Generale a Vămirilor în data de **08.02.2016**, după mai mult de **12 ani de la data comunicării titlului de creanță reprezentat de Procesul verbal de control nr..X./04.08.2013**, deci peste termenul de 15 de zile prevăzut de art.4 alin.(1) din O.U.G. nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, în vigoare la data comunicării titlului de creanță contestat .

De asemenea, se reține că neexercitarea căii de atac în termenul legal atrage decăderea, astfel încât societatea a pierdut dreptul procedural ca urmare a neexercitării sale înăuntrul termenului statornicit de lege și faptului că speței îi sunt aplicabile și prevederile art.103 alin.1 din Codul de procedură civilă, în vigoare la acea vreme, unde se stipulează:

“Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea [...]” .

Potrivit doctrinei, decăderea are ca efect principal stingerea tuturor posibilităților de punere în valoare a dreptului neexercitat în termenul legal.

Întrucât .X. S.R.L. nu a respectat condițiile procedurale impuse cu privire la termenul de depunere a contestației, respectiv 15 zile de la data comunicării, deși în finalul procesului verbal de control nr..X./ emis de Direcția Regională Vamală .X. este precizată calea de atac și termenul în care se poate exercita, aceasta a decăzut din dreptul de a ataca procesul verbal nr..X./04.08.2003 emis în data de 04.08.2003 și comunicat la data de 05.08.2003, astfel încât contestația formulată de .X. SRL urmează a se respinge ca nedepusă în termen în conformitate cu art.4 alin.(1) din O.U.G. nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, în vigoare la data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv procesul verbal de control nr..X./08.04.2003.

2. În ceea ce privește contestația formulată împotriva adresei nr..X./04.01.2016, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care actul atacat nu se încadrează în categoria celor prevăzute de lege că intră în competența Direcției generale de soluționare a contestațiilor

În fapt, .X. S.R.L. a formulat cererea nr..X. din data de 16.12.2015, înregistrată la Direcția Generală a Vămilelor cu nr..X./17.12.2015, privind eliberarea certificatului de amânare la plata TVA în vamă, iar Direcția Generală a Vămilelor a emis adresa nr..X./04.01.2016 prin care a comunicat societății contestatoare că nu îndeplinește condiția pentru eliberarea respectivului certificat întrucât are înregistrate debite față de autoritatea vamală, precizând, totodată, că decizia respectivă poate fi atacată în conformitate cu prevederile Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, cu completările și modificările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.268 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ .”

coroborate cu prevederile art.269 alin.(2) din același act normativ:

„Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

În ceea ce privește competența de soluționare a contestațiilor, potrivit prevederilor art.272 (1), (5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de

reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;*
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;*
- c) decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili;*
- d) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;*
- e) deciziile de regularizare emise în conformitate cu legislația în materie vamală, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili, indiferent de cuantum.”*

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare.

Se reține că actul contestat, respectiv adresa nr..X./04.01.2016, nu face parte din categoria actelor mai sus enumerate care aparțin sferei materiale de soluționare a Direcției generale de soluționare a contestațiilor. Astfel, incidente speței îi sunt prevederile art.272 (6) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu completările și modificările ulterioare, potrivit cărora : **(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente.**

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale citate mai sus, se reține că **Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competența de a soluționa contestația îndreptată împotriva adresei nr..X./04.01.2016**, aceasta intrând în competența de soluționare a organului emitent al actului atacat, respectiv Direcția Generală a Vămilelor, în conformitate cu prevederile mai sus citate.

De altfel, potrivit adresei nr..X./15.02.2016, aflată la dosarul cauzei, Direcția Generală a Vămirilor comunică faptul că, urmare achitării debitului de către .X. S.R.L., a emis certificatul nr..X./05.02.2016 de amânare la plata în vamă a TVA .

În consecință, pentru capătul de cerere privind contestația formulată împotriva adresei nr..**X./04.01.2016** emisă de Direcția Generală a Vămirilor, dosarul contestației formulate de **.X. S.R.L.** va fi transmis Direcției Generale Regionale a Vămirilor.

3. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Deciziei nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.G.R.F.P.- Biroul Vamal .X.- pentru suma de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care obiectul contestației nu îl constituie diferențe de obligații fiscale în cuantum de 5 milioane sau mai mare, iar actul administrativ fiscal nu a fost emis de organe fiscale din aparatul central al A.N.A.F. și nici nu reprezintă o decizie pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală

În fapt, .X. S.R.L. a contestat Decizia nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.G.R.F.P.- Biroul Vamal .X. pentru suma de .X. lei, întrucât aceasta conține majorări de întârziere calculate la creanța fiscală principală, respectiv cea cuprinsă în procesul verbal de control nt..X./04.08.2003** emis de Direcția Regională Vamală .X..**

În drept, sunt aplicabile prevederile art.272 (1), (3) și (5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(3) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei, cu excepția celor emise în conformitate cu legislația în materie vamală pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei.

(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;

c) decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili;

d) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;

e) deciziile de regularizare emise în conformitate cu legislația în materie vamală, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili, indiferent de cuantum.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare.

Se reține că actul administrativ fiscal contestat, respectiv Decizia nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.G.R.F.P.-Biroul Vamal .X., nu face parte din categoria actelor mai sus enumerate care aparțin sferei materiale de soluționare a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale citate mai sus, faptul că obiectul contestației nu îl constituie diferențe de obligații fiscale în cuantum de 5 milioane sau mai mare, se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competența de a soluționa contestația îndreptată împotriva Deciziei nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.G.R.F.P. – Biroul Vamal .X., aceasta intrând în competența de soluționare a structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției

Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, în conformitate cu prevederile mai sus citate.

În consecință, pentru capătul de cerere privind contestația formulată împotriva Deciziei nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.G.R.F.P. - Biroul Vamal .X. pentru suma de .X. lei, dosarul contestației formulate de .X. S.R.L. va fi transmis spre competență soluționare Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.279 (1) și art.280 (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data formulării contestației, se

DECIDE:

1. Respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulată de .X. SRL împotriva Procesului verbal de control nr..X./04.08.2003 emisă de Direcția Regională Vamală .X. pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei TVA
- .X. lei accesorii aferente TVA
- .X. lei penalități aferente TVA

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a soluționa contestația formulată de .X. SRL împotriva **adresei nr..X./04.01.2016** și transmiterea contestației Direcției Generale a Vămilelor.

3. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a soluționa contestația formulată de .X. SRL împotriva **Deciziei nr..X./11.01.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.G.R.F.P. – Biroul Vamal .X. pentru suma de .X. lei** și transmiterea contestației Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la comunicării.

DIRECTOR GENERAL
.X.